

Mesele

– Şiirle.ŞAIRİ · 25 Nisan 2014

MESELE

Yanlış olan hesabı kim döndürür Bağdat'tan
Şu gelip geçen zaman, hangi doğruya tanık?
Gelse ölüm kasabı, zor geçersin sıratın
Belki mağdursun ama vurur bağrına yanık
Nizam denen ateşte, önce yürek korlanır
Ruhun seni terk eder, ince direk zorlanır
Gelmişinle geçmişin, gelseler bile dile
Ok yayından fırlamış varmak için menzile.
Arasan hayır nerde bulup seçmek mesele...

Simsiyah bir dumanı, salar gönül dağıma
Uçurum kenarında durur ölüm çiçeği
Hep yaradır amanı, dalar gençlik çağına
Kalırım zararında vurur zulüm gerçeği
Sevdalar kara çalmış, günahlarım aklanır
Gönül feryata dalmış, ahları yasaklanır
Geri kalan ömrüme, salsalar bile çile
Niyazda duruyorken bülbül fügeni güle.
'Derman' desen bu derde, alıp içmek mesele...

Sevdanın adı ziften yazılıymış önsözde
Serzenişim faydasız, bakışının deminde
Bu bahtıma bağlanan o kördüğümü çözde
Canhıraş olan sızım aman etmiş yeminde.
Mesut mutlu günlerden ızdırıp ayıklanır,
Her gece bir kabusta kaç kere sayıklanır?
Hangi metruk sancıya boyun büktü bu kale?
Gönül duvarlarından kayın çöktü bu kale.
Ölüm nedir ki gülüm..? Salıp biçmek mesele...

Neden artık doğmuyor, güneşte ayaz mı var?
Gözlerimde bir kapak, ne ses var ne de ışık.
Söyle gülün hazanı, bahar mı var yaz mı var?

İklimler mi değişti...? Mevsimler mi karışık?
Sıkışmış mengine her dileğim darlanır.
Dudağımda nedamet belki bir gün nurlanır.
Hznle mi boęarlar, dalsalar bile sele,
Kan damlayan gözyařım, kor ateř olur ele.
ste toprağı serde...! Kalıp geçmek mesele..

ELİF KESKİN KARABULUT.../ ŐİİRLERİN ŐAİRİ
KAYIP DÜŐLER.../ 2007

Ben kendimi kaybettim, bulmak mesele deęil
zdm sırrı, kainat...! Bin kez ölmek mesele
Őu titreyen zamanı, sökmek mesele deęil!
Bir niyete yüz kere, aman dökmek mesele...